

KAINA:

Metams 5 rb., pusme-
čiui 2 rb. 60 kap., 3
mėnesiams 1 rb. 30 kap.
1 mėnesiui 45 kap.

Skyrium numeris 5 kap.

M. II.

Lietuvių Balsas

Kovo 10 d. 1916 m.

Redakcijos ir Administracijos adresas: PETRAPILIS, Baskov per. № 29,
Tel. 652-02.

Redakcijos sekretorius L. Noreika priima kasdien, be sekmadienių, nuo 12—2 val. dieną.

SKELBIMAI:

Petito eilė (4 skiltys)
prieš tekstą 60 kap.,
po teksto 30 kap.,
Darbo ieškantiems:
eilė 10 kap.

Giminių ieškantiems
eilė po teksto 10 kap.

№ 20 (49)

Jau galima užsisakyti

LIETUVIŲ KATALIKŲ SAVAITINIS LAIKRAŠTIS

„VADAS“

su vaikų ir jaunuomenės priedu

„ŽVAIGŽDELE“

Kaina su prisijungimu nuo kovo mėnesio ligigalo metų 5 rub., 6 mėn. 3 rb.,
4 mėn. 2 rub., 1 mėn. 50 kap.

Laiškus ir pinigus reikia siųsti šiuo adresu: Петроградъ, Первая рота № 11,
Администрация журнала „VADAS“.

Lietuvių Draugijos

nukentėjusiems dėl karo šelpiti
Charkovo skyrius persikėlė kitan
butan: Ярославская ул. № 18.
329—2

Lietuvių spaustuvei

L. Dr. Centralinio Komiteto steigia-
mai Petrapilyje,
reikalingi raidžių rinkėjai, mašini-
stas ir metrapažas.

Spaustuve netrukus pradės darbą.
Kreiptis šiuo adresu: Басковъ пере-
улокъ, д. № 29, кв. 10.
203

Saratove**„Lietuvių Balsui“**

prenumeratą ir skelbimus priima
Lietuvių Komiteto narys sekretorius
p. J. Dailidavičius.

2

Voroneže**„Lietuvių Balsui“**

prenumeratą ir skelbimus priima
Komitete ratininkas p. J. Motuza.
Мало-Дворянская 21.

2

Petrapilis, Kovo 10 d.

Mūsų, lietuvių, daugumos gyvenimas yra tikras pabėgėlių gyvenimas, karo nelaimių ištremtų iš savo žemės, iš savo namų, netekusių tvirtų gyvenimo sąlygų, kada kiekvienas laikėmės savo darbu, savo lėšomis. Daugumas mūsų esame arba sūdžiaus gyventojai ūkininkai, kurie, budami Lietuvoje, turėjome ar didesnį ar mažesnį savo žemės sklypelį ir ant jo krutėjome, darbuojome, arba — miestų ir miestelių gyventojai, daugiausia darbininkai ir amatininkai, kurie, šiaip ar taip įsitaisę, vertėmės savo rankų darbu. Visi buvome prastai rūpinę tik savimi ir kiekvienas sau darbuoties. Tokiose sąlygose išaugę ir paskiau patys jose gyvendami pasidarėme labai dideli individualistai. Jau kartkartėmis pastebėta, jog lietuviai pabėgėliai nenori maitinami bendrose valgyklose, net gyvendami bendrabučiuose. Kad ir sun-

kiau ir brangiau yra kiekvienai šeimynai skyrium maitintis, bet lietuviai nori geriau, kad jiems kiekvienam skyrium būtų duodama pašalpa, vistik ar pinigais, ar produktais. Kiekviena šeimyna, gavusi savo dalį, geriau verčiasi sau skyrium kaip tinkama, kad ir vargingiau būtų. Toks jau mūsų būdas!

Dabar, išblaškyti po Rusiją, atsidūrę neįprastose sąlygose, ne visi besugebame apsisiversti. Tiesa, daugelis arba gavo darbo dirbtuvėse ir fabrikose, arba, kur apsuksėsi ir turėjo šokių tokių lėšų, įsitaisę patys savo amata. Daugelyje vietų ir lietuvių komitetai arba jų skyriai įtaisę dirbtuvių ir davę darbą ir rankas ne vienam vargšui pabėgėliui. Bet ar nebus dar daugiau mūsų tokių, kurie ir lig šiol negali rasti darbo. Ypač keblime padėjime atsiduria tie, kurie nemoka amatų, kaip sakysim ūkininkai ir apskritai žemių darbininkai. Tie, kurie nėra gavę darbo, daugumas gyvena ir tebegyvena pašalpos.

Gyvenimo sąlygos keičiasi. Jau dabar girdėti, kad kai kurie komitetai, kaip sakysim Simferopolio miesto komitetas, ima mažinti pabėgėliams pašalpas. Simferopolio komitetas nutaręs nebeduoti jokios pašalpos visiems suaugusiems pabėgėliams, kurie gali dirbti darbą. Komitetas, priimdamas tokį nutarimą, mažai teatsižvelgė į tai, ar pabėgėliai gali gauti darbo, ar ne. Jis tik pažūrėjo, ar tik gali dirbti. Tiesa, dabar tokių komitetų, kaip Simferopolio, dar ne daug tėra. Bet kas gali pasakyti, kad jų neatsiras daugiau. Nėra tikros žinios, kas gali atsitikti ateityje ir su visų komitetų didžiuoju lėšų šaltiniu — tam tikraja pabėgėlių taryba. Girdėti daug atbalsų, kad pabėgėliai tinginiuoją, nenori darbo dirbti. Išigalėjus tokiems garsams, ypač, kada taip visur truksta darbininkų, kada pavasariui išaušus, gali palikti laukai nesėti, daug ko galima laukti. Beieškant priemonių darbininkams patraukti į laukų darbus, gali išdygti visokių sumanymų, gali atsirasti ir daugiau tokių komitetų ir įstaigų, kurios gali pasekti Simferopolio komiteto pėdomis. Ir apskritai gali gimti tendencija imti mažinti pabėgėliams pašalpas.

Reikia būti prie viso ko prisiruošusiems, reikia ieškoti kelių ir priemonių, kad mes patys galėtumėm taip susitvarkyti, kad mums kuomžiausia bereikėtų tykoti ir laukti pašalpų. Nes ir gaudamas jų, dažniausiai jomis vienomis nemisi — jos tokios mažos šiuo brangybės metu.

Geriausios priemonės ginties nuo daugelio blogybių gyvenime yra organizacija. Esant būryje visuomet lengviau kovoti su įvairiomis kliūtimis ir lengviau nugalėti įvairius keblumai. Ir mums pabėgėliams lietuviams, atsidūrusiems sunkiose sąlygose, reikia pratintis dėtis į kuopas. Tada ir tas pats darbo klausimas daug palengvėtų. Yra daug tokių darbų, kurių vienas budamas niekaip nepajėgsi, bet susidėjęs būryje — lengvai atliksi. Italijoje, Prancūzijoje, Anglijoje, pagaliau Rusijoje ir kituose kraštuose jau senai yra prasipatinusios ir išigalėjusios darbininkų artelės. Reikia ir mums imtis iš anų kraštų pavyzdys. Štai Petrapilyje ir kituose miestuose, girdėti, pabėgėliai — latviai, žydai ir lenkai — susidėję į kuopas, susiorganizavę į arteles, ima didelius darbus. Rusijoje yra daug didelių dvarų. Trukstant darbininkų, atėjus pavasariui ir vasarai, nebus kam dorai jų apdirbti. Lietuviai kaip tik daugiau pratę į laukų darbus. Susidėję į kuopas lengvai galėtų paimti dvarą. Atsirastų ir kitokių darbo sričių.

Darbininkų artelės tuo stiprios, kad susidėję į jas darbininkai turi savo bendrą kasą, kuria atsako už gerą darbą ir atskirtį savo narių nusikaltimus. Atsiradus reikalui artelė lengviau gali apginti savo narius nuo darbdavių naudojimo.

Mes pabėgėliai, neturėdami turto, negalime sudaryti savistovių stiprų organizacijų su savistovia kasa, kuri galėtų garantuoti visokią darbą. Mes geriausiai galime dėtis į kuopas, susiorganizuoti savo tarpe, turėti savo valdybas ir tvarkytojus seniūnus — ne tiek garantijai, kiek kad lengviau būtų didelį kokią darbą atlikti. O jau tos kuopos galėtų grupuotis kad ir apie Lietuvių Centro Komitetą, kurs galėtų būti tarpininku darbu surasti ir galėtų pasiimti teisinį darbininkų pabėgėlių gynimą nuo naudojimo.

VALSTYBĖS DŪMA.

Kovo 3 d. posėdis.

V. Dūma svarsto įvairius progresyvinio bloko sumanymus: apie valstijų žemietybę, apie miestų įstatymų (gorodovoje položenije) reformą, apie žemietybių įvedimą Sibire, Archangelsko gub. ir Dono ir Tereko žemėse ir apie savavaldybę kazokų žemėse. Miestų ir tų šalių atstovai, kur manoma įvesti minėtosios reformos, rodo, kad būtinai ir kuogreičiausiai jos, tos reformos reikia tenai įvesti.

Visi šitie sumanymai, matyti, jau tiek pribrendę, kad vadybų atstovai patys net apsiėmė išdirbti tam tikrus įstatymus. Bet kadangi V. Dūma jau ne kartą buvo apvilta, vyriausybės atstovais nepasiklioję ir įstatymus išdirbti pavedė savo komisijoms.

Kovo 4 d. posėdyje.

Šiandien V. Dūma kalbėjo apie vidaus politiką. Įdomios kalbos buvo Džafarovo, Rodičevo ir Miliukovo.

Džafarovas kalba, kaip Batumo ir Karso žemėse, turkų karui prasidėjus, luvę plėšiami ir žudomi musulmonys (Muhamedo tikybės žmonės). Vyriausybė jų ne tik negynusi, bet dar pati kursčius plėšikus ir piktadarius. Atstovas skaito aficeriaus Zacha-beko prašymą, paduotą buvusiam Kaukazo valdytojui. Zacha-bekas, rusų aficeris, esąs apiplėštas.

Turkams artinantis, jis apsisotojęs rusų kariuomenės užpakalyje, tikėdamasis išsigelbėti nuo priešininkų. Betgi kitaip atsitikę. 1914 m. gruodžio 19 d. 1 v. naktį pradėję vesti jo darbininkus oran ir kapoti jam matant. Stengsis užstoti juos, niekuo nekalbus žmones, bet pats vos beišnešęs sveiką kailį. Jį vadinę vokiečių aficerium, visai kolioję, sakę, kad jo šinelė ne jo esanti, o pavogta iš rusų aficerio, pagalios ją nutraukę. Visa Zacha-beko giminė buvusi ištikima Rusams. Jo tėvui Šere-bekui, rusų generolui, buvę padovanota 6000 dešimtinų. Zacha-bekas taisęs musulmonų būrį su turkais kauties. Už ištikimybę Rusų valstybei jam buvę tuo atmokėta, kad suteršę jo šlovę, sunaikinę jo turtą ir atėmę paskutinį duonos kąsnį. Džafarovas pasakoja ir daugiau tokių atsitikimų. Č. kaime, netoli Ardagano, buvę išmušti visi vyrai, o moters išžagintos. Chevo kaime irgi buvę išmušti visi vyrai, iš viso 132 žm. Buvę užmušta apie 50 pabėgėlių,ėjusių iš Ardagano Zurvanon. Administracija lupusi iš musulmonų pinigų, sakydama: „Duokite pinigų, tai pranešime, kad jus parsidavėliai“. Musulmonys esą ištikimi, tai saką ir patys kariuomenės viršininkai. Todėl už visus tuos atsitikimus turinti atsakyti vyriausybė.

Lietuvių Suvažiavimas.

Organizacinė Sekcija.

Pabaigusi Jungtinės Tarybos steigimo klausimą ir išrinkusi komisiją Tarybos įstatams sustatyti, Organizacinė Sekcija svarstė toliau savo programos klausimus.

Pabėgėlių gražinimas Lietuvon. Su tuo klausimu yra surištas klausimas, kad dabar, kiek galint, būtų surašyti visi pabėgėliai, kad jie būtų sutvarkyti ir suorganizuoti. Tuo tikslu buvo Marmos iškeltas ir Sekcijos priimtas pageidavimas, kad pabėgėliai būtų rašomi ne tik pavardėmis, bet gyvenamosiomis vietomis Lietuvoje, iš kurios kas yra pabėgęs. Centro Komiteto Pabėgėlių Rašomojo Biuro vedėjas K. Šalkauskis pranešė, kad Biuras jau dirbąs tą darbą.

P. Leonas ragina šaukti visus į darbą, kas tik gali, jei reikia, steigti naujų organizacijų, kad eitų ieškoti pabėgėlių, tų, kurie dar nėra esamųjų organizacijų ir draugijų žinioje; pratinti pabėgėlius, kad jie tuoktųsi ir organizuotus kuopas, kad kiekviena toki kuopa rinktųsi sau seniūnus ir klausytų jų.

Vitebsko įgaliotinis Bytautas praneša, kad arti kovos linijos Žemietybių ir Miestų Sąjungos taisnėčiosi likviduoti savo darbą, tad jis pataria lietuviams organizuoti savo komitetus ir draugijų skyrius.

Petraskėvičius iškelia sumanymų, kad reikia organizuoti ne vien tik pabėgėlius, bet ir senuosius Rusijos miestų gyventojus.

Narusėvičius, sutraukdamas, kas buvo kalbėta, įneša pasiūlymą: 1) surinkti kuodaugiausia pabėgėlių, kurie dar nesurinkti, 2) atsišaukti į mokslus einančiąja jaunuomenę, kad ji visomis išgalėmis padėtų savo darbu; 3) parūpinti pabėgėliams kuodaugiausia darbo; 4) stengties nustatyti pašalpas (pajoką)

davinėti visur per savo organizacijas.

Pabėgėlių tvarkymo, rinkimo ir jiems pašalpų dalijimo klausimas nutarta pavesiti komisijai, į kurią išrinkti: M. Sleževičius, Turas ir P. Valiukas.

Po trumpo pertrūkio svarstoma santykiai su kitomis tautinėmis organizacijomis. Trumpai nupasakojama paskutiniu metu kilusysis klausimas apie santykius Vilniaus Kauno Abivatelų Komitetu. Pasirodo, kad jis buvo sudarytas pernai pavasarį, dar prieš išsikeliant iš Vilniaus, bet kitokiais, negu dabar Sviencickio sudarytas Komitetas, pamatais. Todel keli iš kairiojo sparno lietuviai buvo sutikę jame dalyvauti. Tada, kaip paaiškino M. Sleževičius, buvę sutarta, kad steigiamajame Komitete lygiomis teisėmis dalyvaus lietuviai, lenkai ir rusai. Išaiškinus visą klausimą, Org. Sekcija visai pritarė tiems žingsniams, kuriuos jau yra padarę Dum. atstovas Pr. Keinis, adv. Petraškevičius ir Petrapilio lietuvių visuomenės kuopelė ir patvirtino jų atsakymą. Be to, Sekcija patvirtino ir tą pamatą, ant kurio pastatė jie santykių klausimą su Vilniaus Kauno Abivatelų Komitetu, būtent: proporcingas atstovavimas jame tų tautų, kurios gyvena Lietuvoje.

Priešus prie klausimo apie Prūsų lietuvių, apie jų padėjimą apskritai ir ypač apie jų materijalinę stovį įvairiose Rusijos rytų vietose papasakojo to klausimo pranešėjas F. Bortkevičienė, o Z. Valaitis paaiškina ištremtųjų į Rusiją Prūsų lietuvių daugiausia dvasios reikalus, papasakoja apie jų tautinį susipratimą, apie reikalingumą knygų ir mokyklų savo kalba. Pasibaigus pranešimams ir paaiškinimams, kun. P. Jokūbas pasiūlo rezoliuciją, kurią Sekcija ir priėmė, pridėjus tik pastabą, kad rezoliucijoje būtų pažymėta, jog Prūsų lietuviai yra ne vokiečiai ir jog reikalinga pasirūpinti, kad Rusijos vyriausybė ir vietų vyresnybė mokėtų juos skirti nuo vokiečių. Rezoliucija buvo surašyta ir Sekcijos priimta. Ji tokia:

Pageidaujama, 1) kad mūsų brolių tautiečių, Mažosios Lietuvos lietuvių, ištremtų Rusijon, būtų rūpinami kaip medžiaginiai, taip lygiai ir dvasios reikalais; 2) kadangi vyriausybė ir vietų vyresnybė dažnai neskiria Mažosios Lietuvos lietuvių, ypač protestantų, nuo vokiečių ir todėl juos spaudžia lygiai su vokiečiais, pageidaujama, kad vyriausybei ir vietų vyresnybei būtų išaiškinta tas skirtas.

Dar prieš balsuojant šią rezoliuciją, buvo nurodyta, kad rezoliucija bus svarbi jei ne tuojau, tai po karo Prūsų lietuviams, kurie supras, kad mes jais rūpinomės ir net skyrium jų klausimą svarstėme; buvo dar nurodyta jos svarbumas ir rusų vyriausybės akyse.

Besvarstant klausimą apie mokslus einančiosios jaunuomenės vasaros atostogas, buvo nurodyta, jog šią vasarą moksleiviai negalės važiuoti pasilsėti prie tėvų į savo namus, kaip būdavo seniau, bet, ir pasibaigus mokslui, turės pasilikti svetur. Tad jais reikia pasirūpinti ir vasaros atostogų metu. Buvo pasiūlyta bent keli sumanymai. Centro Komitetas pranešė, jog jis taip pat jau galvojęs dėl to klausimo. Moksleiviai vasarą turi tuo sumanymu, gauti pasilsėti sodžiuje arba dvaruose sveikame ore. Iš jų reikia sudaryti laukų darbininkų būreliai. Ką jie užsidirbs, bedirbdami laukų darbus, tegu tai jų ir pasilieka, kad žiemą jie turėtų patys savo užsidirbtų lūosų pinigų. Buvo išgirsta nemaža ir priekaištų mokslus einančiajai jaunuomenei, kad ji maža tepadedanti dirbti net tokį darbą, kaip nuo karo nukentėjusiųjų šelpimas. Buvo primintas tas liūdnasis atsitikimas Vilniuje pernai vasarą, kada iš kelių dešimtų studentų, gyvenusių Komiteto bendrabučiuose teatsirado vos vienas, panorėjęs važiuoti į Dvinską pabėgėlių šelpti, kurių tuo metu buvo sugrūdę Dvinske daugybės, prasidėjus didžiajai pabėgėlių

bangai. Buvo nurodyta ir priešingų faktų, — jog daugelyje vietų studentai dirba didelę, jei ne pačią didžiąją, nuo karo nukentėjusiųjų šelpimo darbą. Del vidurinių mokyklų mokinių buvo nurodyta, jog reikalinga, kad bendrabučių vedėjai būtų patyrę pedagogai, o darbus kad vestų patyrę specialistai; kad darbas nebūtų persunkus ir vargingas, kad būtų neužmirštas ir lavinimas.

Pagaliaus buvo išklaustas išrinktosios komisijos pranešimas apie Jungtinės Tarybos įstatų. Įstatų sumanymas pirma buvo svarstomas ištiesai, paskui punktais. Priimti buvo visi įstatai su keliomis pataisomis. Juos čia ir spausdiname tokius. Kokius juos priėmė Organizacinė Sekcija ir paskiau visuotinis suvažiavimo posėdis, su visomis priimtomis pataisomis:

Lietuvių visuomenės organizacijų nukentėjusiems dėl karo šelpti atstovų Jungtinės Tarybos įstatai.

I. Jungtinės Tarybos tikslas ir sąstatas.

§ 1. Jungtinės Tarybos, į kurią įeina Lietuvių visuomenės organizacijų nukentėjusiems dėl karo šelpti atstovai, tikslas yra nustatyti ir sujungti priemonius nukentėjusiems dėl karo nelaimių žmonėms ir įstaigoms šelpti.

Pastaba. Visos organizacijos, kurios dalyvauja Jungtinėje Taryboje, turėdamos joje savo atstovų, savo darbo srityje vadovojasi kiekviena savo įstatais.

§ 2. Į Jungtinę Tarybą įeina 9 suvažiavimo išrinkti atstovai, Lietuvių Draugijos dėl karo nukentėjusiems šelpti Centro Komiteto 3 atstovai, Komiteto karo aukoms šelpti prie Maskvos Lietuvių Pašalpos Draugijos 2 atstovai, Petrapilio Lietuvių Draugijos Komiteto dėl karo nukentėjusiems šelpti 2 atstovai, Odesos Lietuvių Komiteto rinkti aukoms dėl karo nelaimių nukentėjusiems 1 atstovas, Rygos Lietuvių Komiteto rinkti aukoms į karą pašauktųjų kareivių šeimynoms 1 atstovas.

Pastaba. Jungtinė Taryba gali būti padidinama, kooptuojant į ją atskirus žmones dviem trečdaliais balsų — visų Jungtinės Tarybos posėdyje dalyvaujančių narių.

II. Kaip šaukiami suvažiavimai ir kas juose dalyvauja?

§ 3. § 1-me nurodytam tikslui Jungtinė Taryba šaukia lietuvių visuomenės organizacijų atstovus ir taip pat žmones, padedančius šelpti dėl karo nukentėjusiuosius.

Pastaba 1-ma. Visuomenės organizacijos suvažiavimuose gali turėti ne daugiau, kaip po 3 savo atstovus.

Pastaba 2-ra. Atskirų žmonių suvažiavimuose negali dalyvauti daugiau, kaip 1/4 dalis visų kviečiamųjų visuomenės organizacijų atstovų.

§ 4. Suvažiavimai yra šaukiami, kiekvieną kartą vidaus reikalų ministeriui leidus; šaukiami jie tada ir gali būti tiek dienų, kaip bus buvę nutarta pirmiau buvusiam suvažiavime.

III. Jungtinės Tarybos teisės ir pareigos. Reikalų vedimas.

§ 5. Jungtinė Taryba: a) šaukia suvažiavimus ta tvarka, koki nurodyta šių įstatų §§ 3-me ir 4-me; b) stato programą klausimų, paskirtų svarstyti suvažiavimui; c) svarsto ir nagrinėja pranešimus, skiriamus suvažiavimams; d) siūnia savo įgaliotinius į vietas dėl karo nukentėjusiųjų šelpimo darbo organizuoti ir stato instrukcijas; e) rūpinasi medžiaginiais, kultūriniais ir tikybiniais dėl karo nukentėjusiųjų reikalais; f) stato ir tvarko priemonius, kaip šelpti dėl karo nelaimių nukentėjusius žmones ir įstaigas; g) veda ir valdo visus Jung. Tarybos reikalus ir turtus.

§ 6. Jungtinė Taryba renka iš savo tarpo žmonių pirmininką, du pir-

mininko padėjėjų, sekretorių ir išdėninką.

§ 7. Jungtinės Tarybos posėdžiai laikomi tikrais ir įvykisiais, jei juose dalyvauja ne mažiau, kaip pusė visų Jung. Tarybos narių, skaitant ir pirmininką arba vieną katrą jo padėjėjų.

§ 8. Pirmasis ir pats artimasis visų Tarybos reikalų vedėjas yra Vykdamosis Biuras, į kurį įeina ned daugiau kaip 7 žmonės su dviem kandidatais, renkami Jungtinės Tarybos iš savo tarpo.

§ 9. Jungtinės Tarybos posėdžiai būna, kaip yra reikalas, bet ne rečiau, kaip vieną kartą per mėnesį.

§ 10. Nuolatinė Jungtinės Tarybos būklės vieta yra Petrapilio miestas.

§ 11. Jungtinė Taryba turi savo spaustuką su savo vardo parašu: „Jungtinė Lietuvių Organizacijų Taryba“.

IV. Jungtinės Tarybos lėšos ir turtas.

§ 12. Jungtinės Tarybos lėšos susideda iš atskirų žmonių ir įstaigų aukų, iš lietuvių visuomenės organizacijų skiriamų pinigų, iš pinigų sumų ir pašalpų, kurių gali duoti vyriausybės arba visuomenės organizacijos dėl karo nukentėjusiųjų reikalams.

§ 13. Jungtinė Taryba savo tikslams ir savo vardu gali įgyti, užleisti kitam, užstatyti judamąjį ir nejudamąjį turtą, gali daryti sutartis, duoti nuo savęs kitiems ir pati priimti pažadus (obligateltva), ieškoti ir atsakyti teisme.

V. Revizijos Komisija.

§ 14. Revizijos Komisiją iš 3 narių ir 2 jiems kandidatų renka pirmasis eilinis suvažiavimas.

§ 15. Revizijos Komisija tikrina Jungtinės Tarybos sumų eiseną, nagrinėja jos darbus ir savo nuomones praneša suvažiavimui.

§ 16. Revizijos Komisiją renka naujai suvažiavimai.

(Toliau bus).

Dėl p. L. Poželos laiško.

Netoli šimto lietuvių susivažiavo pasikalbėti apie vargstančios tėvynės reikalus. Ten buvo kviestas ir p. Požela, bet jis neatvyko, tik rašė laišką tiems, kurie vadino tautiečius bendrai dirbti. Jis pašiepė juos ir įtarė, būk vienybės žodžiais tik dangstą savo, savininkų klesos reikalus. Išniekindamas gerą žmonių darbą, p. Požela garbino savo neprisidėjimą prie vienybės. Jis sakosi neprisidėjęs prie jos dėl to, kad neužmirštąs savo principų, būtent klesų kovos ir klesinio tautų solidarumo.

Kas drįsta Centro Komitetui primesti veidmainingumą, tas tegul prisirengia išgirsti, kad klesų kovos reikalais buvo ir būva dangstomos labai lėkštos, siauros ir seklios sektų klaidos ir nuodėmės. Kas nedrįsta aiškiai prisipažinti atsidėjęs tėvynės, tas savo pabėgimą nuo jos reikalų teisina klesiniu tautų solidarumu, ar kitu koku nors žibučiu. Juk lietuviai, tardamiesi savo Lietuvos vargus pamažinti, niekiek nepareina į kelią tautų solidarumui, nei klesų kovos netrukdo.

Centro komitetas suvienijo šimtus skyrių, šelpiančių ištremtuosius ūkininkus ir darbininkus, priglaidė apie 90 tukstančių žmonių, parūpindamas jiems be mažko tris milijonus rublių. P. Požela tiki skaitlinėmis, bet klausia: „Kur tie, kurie po nežinomus sodžius išblaškyti, arba tie netoli jų (t. y. Centro Komiteto įstaigų) gyvena ir jų nemato?“

Ne Centro Komitetas išblaškė žmones po nežinomus kaimus, o Centro Komitetas rūpinasi juos ir ten surasti. Ne Centro Komitetas padarė žmones aklaais, kad jo, jo skyrių ir jo įstaigų nematytų. O yra žmonių, klesų kovos vardu teršiančių žmones ir draugijas, pritariantius Centro Komitetui. Yra žmonių po gerais Centro Komiteto darbais ieškančių, ar neraską blogo, bandančių teršti nematomus jausmus, negalint suteršti nematomus gerus darbus. Juk ir p. Poželos laiškas taja dvasia rašytas. Ir laikraštis, tą laišką apskelbęs, taja dvasia

vedamas. Maža yra lietuvių Centro Komiteto nematančių, nes maža p. Poželos ir jo laikraščio tarp lietuvių pajėga.

Jis galvoja, būk Centro Komitetui „baisu“ tų tukstančių darbininkų ir ūkininkų, ypač kada jie veiklus ir organizuoti, kada visuomenės klesų kovoj jie ieško sau prideramos vietos“. Centro Komitetui nebaugu nei kokia tautiečių organizacija. Jis tarnauja Lietuvai, jis vienija jos pajėgas. kad mažiau jai tektų vargo pajusti dabar ir ateityje. Nematomų tukstančių baidyklė jau ne baubas. Jei tikrai tukstančių lietuvių darbininkų ir ūkininkų reikalais gyventų p. Požela, jis būtų atėjęs rūpintis jų reikalais, o iškalbingai tuščių laiško rašymą būtų atidėjęs ramesniems laikams.

Kas gyvena šią žiemą Rusijos gilumoje vėjo papučiamose triobose tarp ištremtųjų ūkininkų ir darbininkų, kas gavę ligą į kūną ir baltų vabolių ir marškinių, tebdamas tarp nelaimingųjų, bemokydamas jų vaikus, beguosdamas ligonius, belydėdamas brangius numirėlius pusmyliais į kapus, kas tukstančiams varguolių svetimtaučių tarnauja, tarnaudamas dešimtis lietuvių, tas turi teisės kalbėti apie tautų solidarumą, tas gali minėti ir tukstančius darbininkų bei ūkininkų, pritariantį jam. Tegu p. Požela kalba savo srovės vardu, bet tegu neužgina teisės kitiems kalbėti kitų srovių vardais. Netaip siaura Lietuvos ūkininkų ir darbininkų mintis, kad visa galėtų sutilti p. Poželos skelbiamuosiuose obalsiuose.

Tarp poželiskės ir tarp kitų srovių Lietuvoje yra tas skirtumas, kad šitos pakenčia vienos kitas ir reikale moka stoti petys į petį, o anoji tik dygius atstato visoms. Rasi tat nėne srovės kaltę, o tik asmenų, rėkujančių joje iki šiol.

Požela neturėtų primetinėti kitiems brolevimą su biurokratais, kuomet pats statosi savo brolių policijantu, įtariančiu nors motyvus ten, kur negalima įtarti darbus.

P. B.

Zinios.

Petrapilis.

Kovo 2 d. (prie Petrapilio belaisviams šelpti Skyriaus) buvo Komisijos belaisvių teisėms ginti posėdis. Komisijos pirmininku išrinktas Val. Tarybos narys prof. M. M. Kovalevskis, jo padėjėju — prof. V. Gensas.

D. P. Nikolskis pranešė apie rusų belaisvių gijimo padėjimą, prof. P. Liublinskis — apie belaisvių teisių gynimą. Komisija nutarė taisyti vietų posėdžių, rinkti medžiagą apie belaisvių padėjimą ir imtis priemonių jų padėjimui pagerinti.

Tam tikras skyrius sužinoti apie nuostolius armijoje, kurs buvo Karavanoje gatvėje № 1, nuo kovo 1 d. kelią į Anglišką nab. № 6.

Tvarkos ir ramumo delei, Chivoje ir Amu-Darijos apygardoje, Caro įsakymu, paskelbtas karo stovis

Kovo 7 d. buvo tam tikras sinodo narių pasitarimas. Pasitarime dalyvavo ir sinodo oberprokuratorius A. N. Volžinas.

Sinodo komisija pranešė susirinkusiems nariams naują projektą, kuriuo norima įsteigti naujų metropolitų vietų, ir naujų metropolitų apygardų. Sinodo projektas priimtas. Europos Rusijoje nutarta įvesti septynias metropolitų vietas.

Šis sinodo nutarimas busias įdovtas peržiūrėti Carui.

Velykų šventėms Duma manoma paleisti nuo balandžio 1 d. lig gegužės 1 d.

Vidaus reikalų ministeris Chrostovas atstatydintas. Jofieton paskirtas Šturmeris, kuris dabar bus ir

ministerių Tarybos pirmininku ir vidaus reikalų ministru.

Vasario 28 d. tam tikros valstybės gynimo tarybos pirmininkas kariuomenės ministeris Polivanovas įsakė paimti vyriausybės žinion Putilovo dirbtuvę.

Valstybės Dūmoje, latvių atstovo Goldmano iniciatyva, įneštas paklausimas dėl latvių kalbos susiaurinimo. Livžemio ir Pskovo gub. paštai nepriima siuntinių ir pinigų blankų, rašytų latvių kalba. Klausėjam klausia ministerijos, ar jai yra žinomas šis kalbos susiaurinimas ir jei yra žinomas, tai kokių priemonių imsis ministerija prašalinti latvių gyventojų neteisėtiems teisių susiaurinimams.

Ministerių taryboje. Ministerių tarybos posėdyje, buvusiam kovo 4 d., buvo paskirta 25 milijonai rublių išlaidoms maistui ir grūdams, kurie reikalingi užsėti laukams. Kad paaiškėtų, kiek yra tinkamų mėsai gyvulių, ir kiek reikia palikti, kad galima būtų užtenkamai pagaminti pieno produktų, sumanyta surašyti visus Rusijos gyvulius. Europos Rusijoje surašymas turės būti baigtas lig gegužės 1 d. Ministerių taryba šį sumanymą patvirtino ir paskyrė jam įvykinti išlaidoms 1.760.000 rub.

Naujas Graikų pasiuntinys. Vieton Graikų pasiuntinio Kalamano, Petrapilino paskirtas graikų diplomatas Panas. Naujas pasiuntinys atvyks į Petrapilį šios savaitės pabaigoje.

Kovo 5 d. tam tikra važinėjimų taryba išklaušė pranešimo kelių ministerio A. Trepovo. Trepovas nurodė reikalingumą sustabdyti visai savaitei žmonių traukinių važinėjimą tarp Maskvos ir Petrapilio, kad privežus Petrapiliui ir jo apylinkėms maisto produktų ir kuro. Sumanymą taryba priėmė.

Kovo 5 d. buvo posėdis Tam Tikrosios Pabėgėlių Sėpmamosios Tarybos posėdis, kuriam Vice-ministeris kunigaikštis Volkonskis pranešė, jog vidaus reikalų ministeris patvirtinęs teisyklės pabėgėlių reikalams tvarkyti.

Šios teisyklės buvo Tam Tikrosios Tarybos išdirbtos ir, išskiriant kelias smulkmenas, priimtos Ministerių Tarybos.

Paaiškėjo, kad Kredito Komisijos buvo asigurotų ir išduotų nuo rudens iki šiam laikui apie 41.000.000 rub., bet ligšiol šitos išlaidos nebuvo priimtos Tam Tikrosios Tarybos plenariniame posėdyje.

Taryba nutarė to dalyko sprendimą atidėti ir pavesti sustatyti šitų sumų sąrašą iki kito Tam Tikrosios Tarybos posėdžio.

Buvo pranešta, jog dėl stokos tam tikrų sanitarinių aplinkybių Turkestane labai miršta pabėgėliai (iš 63.000 — 70.000 pabėgėlių pasimirę apie 10.000) ir jog todėl jie bus gabenami į Rusijos vidurio gubernijas.

Įvairios.

Tiflisas. Lietuvių susisėpmo draugija š. m. vasario 20 d. kėlė vakarą. Buvo vaidinama dvi komedijos: „Gudri našlė“ ir „Tarnas įpainiojo“. „Našlė“ vaidino nuobodžiai, „tarnas“ daug linksmiau, gyviau, ir nemaža pajuokino susirinkusiuosius. Daugumas vaidintojų bjauriai taria žodžius, kad net bjauri klausytis. Nežiūrint į daugelį trūkumų, visumoj komedijėlių vaidinimas paliko gerą atminimą.

Bet jau susirinkusieji, susirinkusieji Vaidinant kėdėmis baldos, antrą net kartą suskambinus nesėdasi savo vietose, bet tik tada, kada šviesa užgesino ir atidengia sceną. Susėdę, truputį apimę, kad ims šnekėti, tik ir girdėti salėje: „ala-la-la-la...“ Iš scenos nieko negirdėti! Tai daug pareina ir nuo tvarkytojų: durys į buffet atdaros ir išten girdėti šnekos.

T. Liaudis.

Jekaterinoslavas. Gubernijos valdyboje, pirmininkaujant gubernatoriui ir dalyvaujant vydaus reikalų ministerio tarybos nariui Kateninui, buvo parduodamos Vokios ir Austrų valdinių žemės. 22 dvaru, skiriamus parduoti, nupirko rusai.

SMOLENSKAS. Lietuvių vakaras. Vasario 19 d. Smolenske buvo lietuvių vakaras, sutaisytas rūpinantis Kuprevičienei Ardickui ir kitiems. Buvo rodomi gyvi paveikslai, sakomos eilės; dainavo solistai ir Kuprevičienės vedamas choras. Vakarėlis visiems labai patiko; choras buvo šaukiamas net kelis kartus. Visi norėtų, kad tokių vakarėlių būtų daugiau.

Pr. Rimkus.

Pamaldos pabėgėliams.

Lyvžemyje. Kun. Stukelis, Liepojos mokyklų kapelionas, kuriam tam kartui pavesta rūpintis Lyvžemyje ir Igauniuose apsigyvenusių pabėgėlių dvasios reikalais, lankydamas Lyvžemio miestus, laiko pamaldas. Vasario 24 d. laikė pamaldas Vendene (Cėsyje), Vas. 25 Volmare, vasario 26 d. Smiltėnėje, vasario 28 d. (sekmadienyje) laiko Rygoje. Netrukus jis žada aplankyti ir kitas pabėgėlių gyvenamas vietas. Pamaldų dienos žadama apskelbti laikraščiuose.

Laiškas iš nelaisvės.

Buvusis „Lietuvių Laikraščio“ redaktorius ir leidėjas A. Smilga gavo iš Vokietijos nuo lietuvių belaisvių laišką iš Altdamm'o belaisvių stovyklos (Altdamm Gefangenen lager № 1, Katchol Compagnie). Rašo jį Juozas Soltanas. Laiškas trumpas, atvirukas:

— Aldamo stovyklos belaisviai lietuviai kreipiamės į tamstą, prašydami pranešti Lietuvių draugijoms ir komitetams laišką arba per laikraštį, ar jie negalėtų suteikti mums kokios nors materialinės pašalpos, jeigu jie turi jautrią širdį. Mūsų stovykloje yra lig 300 žm. Mes negalime nei susirašinėti su gimtąja šalimi, nei gauti iš ten jokios pašalpos. Už visa tai tariau Tamstai širdingą dėkui.

Su pagarba

Juozas Soltanas.

Iš Lietuvos.

Amerikos „Katalikas“ šių metų № 39 rašo, kad Tilžėje leidžiamas laikraštis „Dabartis“, kuris, kaip sako jo leidėjas, buvęs skiriamas vokiečių užimtajai Lietuvai, praėjusiais Naujais metais esąs perkeltas į Kauną. Atsakomuoju redaktoriumi esąs d-ras Steputaitis. Laikraštis pradžioje eisias du kartu per savaitę, gi paskiau — tris kartus. Porą „Dabarties“ numerių „Kataliko“ redakcija jau esanti gavusi iš Kauno.

„Dabartyje“ nieko daugiau nėra rašoma, kaip tik oficialiniai kariuomenės štabo pranešimai apie vokiečių laimėjimus ir apie taktininkų žvėriškumus.

Amerikos „Ateities“ korespondentas š. m. № 21 rašo, kad gavęs iš Lietuvos žinią, jog Kaune buvęs lietuvių koncertas, kuris gerai pasisekė. Ten pat esanti atidaryta lietuvių gimnazija. Taip pat atidaryta gimnazija ir Telšiuose. Jos direktorium esąs kviestas J. Šaulys, bet nėra tikros žinios, ar jis tą vietą esąs paėmęs. Lig pusei gruodžio buvę atidarytos apie 35 liaudies mokyklos, kuriose mokomoji kalba esanti lietuvių. „Bet įstatymo, — rašo „Ateitis“, — kokia kalba privaloma mokyti mokyklose, dar nėra išleisto. Tai bus kartu paskelbta visam kraštui — Lietuvai, Latvijai ir Dzūkijai“. Vilniaus pedagogų kursai pakeisti lietuvių gimnazija. Piliečių Komitetai esą nesuti-

*) Tai tas pats Vilniaus Kauno Abivartelių Komitetas, kurio antroji dalis, pabėgusi iš Vilniaus, dabar taip gauda lietuvių, kad prisidėtų ji. Red.

kimų. J. Kymontas išstojęs iš Komiteto. Adv. Vileišis, Šaulys ir kt. dar kol kas jame pasiliko. Lietuvių Draugija Agronomijos ir Teisių pagalbai teikti gavusi 8.000 rub. vieton 33.000 frankų, kuriuos buvo atsiuntęs jai lenkų vyriausias Komitetas Lietuvos nukentėjusiems nuo karo žmonėms. Likusieji pinigai sunaudota steigti lenkų mokykloms Lietuvoje. Didelis esąs nepatenkinimas Piliečių Komiteta. Apskritai lenkų lietuvių santykiai atrodo labai blogai.

Vokiečių paštas Lietuvoje.

„Dabartis“ žiniomis Gindenburgo įsakymu Lietuvoje ir Latvijoje esą įvesta „Vokiečių kariuomenės paštų ir telegrafų įstaigos. Įstaigų valdyba esanti Kaune. Paštą vokiečiai įsteigė tuo tarpu tik žymesnėse vietose, nes sunku esą iš karto įkurti paštą kiekviename kaimelyje, kaip tat yra Vokietijoje. Paštas esąs šiuose miestuose: Gardine, Suvalkuose, Kaune, Vilniuje, Šiauliuose, Panevėžyje, Liepojoje, Mntaujoje ir Biellostoke. Gi Augustave, Alvite, Vilkaviškyje, Kelmėje, Aisputėje, Ventoje, Bauske, Šolke ir Bielske esą kariuomenės paštai, kuriais gali naudotis susirašinėjimui su gyventojais. Paštai busią atidaryti ir šiose vietose: Seinuose, Kalvarijoje, Marijampolėje, Naumiestyje, Kretingoje, Sedoje, Akmenėje, Joniškėje, Telšiuose, Kuršėnuose, Šeduvoje, Vėžaičiuose, Kėdainiuose, Pajūryje, Jurbarko, Raseiniuose, Jonave, Gruobyne, Kuldingoje, Talsenoje ir Tukume.

„Taigi visos bent kiek žymesnės vietos — rašo „Dabartis“ — gaus, ar tai tuojaus, ar kiek vėliau, žmonių nekareivių gerovei skiriamą susirašinėjamą paštą.

Karo metu busią šiokių tokių suvažiavimų. Laiškuose ir visuose pašto susirašinėjimuose busianti vartojama vien vokiečių kalba.

Paštas priimsiąs pašto atvirukus ir prastus laiškus, paprastai (ne telegrafu) pinigų siuntinėjimus, telegramas iki 15 žodžių ir laikraščius.

Laiškai privalą būti kuotrupniausi; negalį būti ilgesni, kaip du laišku popieriaus puslapiu. Vokai (konvertai) turį būti be pamušalo.

Telegramos busią leidžiamos siųsti tikta didžiausiu reikalu.

Iš laikraščių busią leista siuntinėti paštu visi vyriausiojo rytų fronto vado žinioje einantieji. Jų tarpe esą „Dabartis“ ir „Kownoer Zeitung“. Paštas siuntinius neišnešiodinsias. Prastus laiškus kiekvienas kaimas parsinešdins per savo pasiuntinį. Apdraustuosius laiškus ir pinigų perlaidas gavikas patsai privaląs atsiimti iš pašto.

Pašto siuntinių apmokėjimas esąs šioks: užlipintas laiškas lig 20 gramų svarumo — 10 fenigų, nuo 21 lig 250 gramų — 20 fenigų; už atvirukus — 5 fenigai; už pašto perlaidas lig 5 markių — 10 fenigų, virš 5 markių lig 100 markių — 20 fenigų ir t. t.; už kas 100 markių — 10 fenigų.

Karas.

Rusų vakarų fronte. Kange-ro paežeryje vokiečių būrys norėjo įsilaužti į rusų pusę, bet buvo smarkia ugnimi išvaikytas. Dvinsko apylinkėje prasidėjo smarkių artilerijos ir pėstininkų mūšių.

Priešintinko puolimai į pietus nuo Drisvetos ežero atmušti.

Į rytus nuo Tverėsio rusai mūšyje paėmė Velikoje Selo. Toje pačioje apylinkėje ginanties nuo vokiečių puolimų, jiems atimta 2 kulkosvydžiu. Tarpe Narocės ir Višnevos ežerų rusai po mūšio paėmė Zanapočės kaimą ir dalį priešintinko apkasų ties Ostraulėnų k.

Rytų dalyje Jakobštato apylinkės buvo artilerijos šaudymų.

Galicijoje, prie Dniestro upės, rusai, šaudant artilerija, puolė vokiečius

ir paėmė jų apkasus į rytus nuo Michalčės.

Kaukazo fronte. Veiant turkus paimtas Kotiuro kaimas, į pietų rytus nuo Mamachatuno m. ir Mamachatuno apylinkėje iš priešintinko atimta dvi armot.

Pajūryje turkai bandė pasislinkti priešakin, bet visos jų pastangos buvo sulaukytos ugnim iš jūrių ir sausumos. Taipgi paimta nelaisvėn keli turkų aficeriai ir daugiau ne pusantro šimto askerų, atimta ir kulkosvydžių.

Juodosiose jūrose. Rusų mininkai netol Bulgarij krantų nuskandinę garlaivį prikrautą benzina: juos užpuolė priešintinkų aeroplanai ir metė ant jų 8 bombas, bet nuostolių jokių nebuvo. Žmonės iš garlaivio paimti minininkais.

Vakarų ronte. Į žiemius nuo Reimso prancūzų artilerija smarkiai šaudė vokiečių tranšėjas ties La-Neviliu.

Į šiaurės rytus nuo Sen Mijelės prancūzų didžioji artilerija šaudė maisto sandėlius Varvikėje.

Į vakarus nuo Maaso upės priešintinkas smarkiai šaudė apylinkę prie Malankurą.

Į rytus nuo Maaso upės vokiečiai, šaudę artilerija, puolė prancūzų apkasus ties Puavro augštuma. Puolimas atmuštas ir vokiečiams padaryta daug nuostolių.

Vo apylinkėje buvo artilerijos mūšių kurie kartais ir visai nustodavo.

Vevrėje kovo 7 d. naktis praėjo ramiai, tikta buvo smarkių artilerijos šaudymų pas Eparžą. Kovo 7 d. apie 4 v. ryto prancūzų anglų ir belgų aeroplanai šaudė vokiečių aeroplanų stovyklą Gutavėje į rytus nuo Ostendės.

Verdeno rajone didžiausių mūšių esą ant dešiniojo Maaso upės kranto. Smarki prancūzų artilerijos ugnis praėjusioje subatoje sugniuždė trečiąją vokiečių puolimą Vo apylinkėje.

Belgų ronte. Prasidėjo smarkesnių šaudymų belgų fronte, ypač Diksmiudės rajone.

Italų fronte. Kovo 6 d. Išilgai Trentino sienos ir Adišo upės viršutinėje dalyje buvo artilerijos šaudymų. Priešintinkas šaudė apkasus pas Monte Kolo, Sugano slėnyje, italai stipriai laikosi.

Naktyje į kovo 5 d. vienas italų kalnų būrys užėmė Gelbevandą, išvijęs priešintinką, paėmė kelis belaisvius.

Kovo 5 d. Tolmino rajone buvo atkaklių priešintinkų puolimų Santa-Marijos augštumoje. Svyruojančiame mūšyje, kuriame italai paėmė 41 belaisvį, priešintinkui pasisekė užimti kelias įsikūsius priešakin vietas.

Visose kitose fronto dalyse buvo artilerijos šaudymų.

Adrijatikos jūroje. Prancūzų minininką „La Renaudin“, kovo 5 d. nuskandino priešintinkų nardomoji laivė. Žuvo 3 aficeriai ir 44 jūrininkai. Du aficeriu ir 34 žmonės išgelbėjo kitas prancūzų minininkas.

Pranešimas.

Lietuvių Suvažiavimas Petrapilyje vasario 23—25 d. nutarė, kad prie Dvasios Reikalų Sekcijos būtų tikėjimo aprūpinimo skyrius, ir kad jame katalikų reikalai būtų pavesti tam tikram kunigui. Centro Komitetas, pildydamas tą Suvažiavimo nutarimą, katalikų tikėjimo reikalų prižiūrėjimą pavedė man. Pranešdamas apie tai tautiečiams katalikams, prašau juos visais tikėjimo reikalais, kurių negali atlikti vietoje, kreipties šiuo adresu: Petrapilis, Lietuvių Centro Komitetas, Dvasios Reikalų Sekcija, tikėjimo dalykų skyrius, katalikų skyrius. (Петроградъ, Басковъ 29, Центральныя Литовскій Комитетъ, Секція Духовныхъ Дѣлъ).

Kunigas Pranciškus Bučys, buvusis profesorius,

Redaktorius-Leidėjas Martynas Yčas.

Giminės ieško šių žmonių:

1. Makutėnio Kazimiero, Motiejaus sūn., 28 m.
2. Maksimo Kazmiero, 62 m.
3. Makštučių Jevos, Juozo duk., 30 m.
4. Makštučių Vinco, Jono sūn., 7 m.
5. Makštučių Vincentos, Jono duk., 5 m.
6. Makštučio Juozo, Jono sūn., 15 m.
7. Makštučio Jano.
8. Makštučių Mortos.
9. Malakavičiaus Antano.
10. Malakavičių Marijonos.
11. Malinų Onos, Jono duk.
12. Mamėkių Anastazijos.
13. Malinauskių Agotos, 20 m.
14. Malinauskaitės Anelės, 15 m.
15. Malinauskių Elenos.
16. Malinauskaitės Mortos, 22 m.
17. Malinauskių Teofilės.
18. Malinauskių Uršulės.
19. Malinauskaitės Emilijos, Prano duk., 15 m.
20. Malinauskių Aleksio, 7 m.
21. Malinauskių Juozo, 49 m.
22. Malinauskių Jono 15 m.
23. Malinauskių Jono, 60 m.
24. Malinauskių Jono, 18 m.
25. Malinauskių Prano, 70 m.
26. Malinauskaitės Marcelinos, 2 m.
27. Malinauskaitės Kastancijos 3 m.
28. Malinauskių Marijonos, Jono duk.
29. Malinauskaitės Marijos, 5 m.
30. Malinauskaitės Marcelinos, 2 m.
31. Malinauskienės Razalijos, 52 m.
32. Malinauskių Juozo, Igno sūn., 35 m.
33. Kun. Jono Mališauskio
34. Malinauskaitės Marijonos, Jono duk., 21 m.
35. Manelių Paulinos, Jono duk. 38 m
36. Mankauskių Agnieškos
37. Mankunų Karoliaus.
38. Marganavičius Jono Jurgio sūn., 28 m.
39. Kun. Margevičiaus Petro, Julijono sūn.
40. Margenkos Juozo, Vinco sūn., 13 m.
41. Marganavičaitės Onos, Prano.
42. Marinskio Jono, 30 m.
43. Markevičiaus Leono, 51 m.
44. Markevičienės Uršulės, 80 m.
45. Markauskių Vlado, Felikso sūn., 32 m.
46. Markauskių Petro, Antano sūn.
47. Markaus Aleksandro, 65.
48. Martinkaičio Jono, Juozo sūn., 55 m.
49. Martinkaitienės Mortos, Igno duk., 58 m.
50. Martinkos Mykolo, Petro sūn., 45 m.
51. Martinavičiaus Antano, Antano sūn., 44 m.
52. Martinavičių Juzės, Viktoro duk., 25 m.
53. Martinavičių Antaninos, 52 m.
54. Martusevičiaus Stanislovo, 30 m.
55. Martišiaus Antano, 16 m.
56. Martišių Elzbiotos, 50 m.
57. Kun. Juozo Martišiaus.
58. Martišių Marijonos, 20 m.
59. Marcinkevičiaus Petro, 45 m.
60. Marcinkevičiaus Adomo, Motiejaus sūn., 13 m.
61. Marcinkevičiaus Andriaus, Antano sūn. 60 m.
62. Marcinkevičių Anelės, 28 m.
63. Marcinkevičienės Onos, Antano duk., 27 m.
64. Marcinkevičių Onos, Jurgio duk., 24 m.
65. Marcinkevičiaus Apolinoro, Aleksandro sūn., 49 m.
66. Marcinkevičių Ievos, Jurgio duk., 19 m.
67. Marcinkevičienės Ievos 45 m.
68. Marcinkevičiaus Igno, 50 m.
69. Marcinkevičiaus Juozo,
70. Marcinkevičių Marijos, Motiejaus duk., 19 m.
71. Marcinkevičiaus Motiejaus, Jurgio sūn., 30 m.
72. Marcinkevičiaus Motiejaus.
73. Marcinkevičiaus Motiejaus, 45 m.
74. Marcinkevičiaus Petro, Vinco sūn., 60 m.
75. Marcinkevičiaus Simano, Motiejaus sūn., 5 m.
76. Marcinkevičiaus Jurgio, Tomo sūn., 64 m.

77. Marčišauskių Zofijos, Juozo duk., 20 m.
78. Marčiuko Petro.
79. Marčiukų Emilijos, 35 m.
80. Marčenkų Onos, 45 m.
81. Marčenkų Onos, Vinco dukters, 21 m.
82. Marčenkų Vinco, 55 m.
83. Marčiukaičio Baltraus.
84. Marčiukaičių Marijos, Stanislovo duk., 30 m.
85. Marčiukaičio Motiejaus, Jono sūn., 38 m.
86. Marčiukaičio Stanislovo, 50 m.
87. Marčiukaičio Prano, Stanislovo sūn., 19 m.
88. Marčiulionių Onos, Petro duk., 24 m.
89. Marčiulionies Antano, Juozo sūn., 45 m.
90. Marčiulionies Kazimiero, 21 m.
91. Marčiukaičio Andriaus, Juozo sūn., 50 m.
92. Marčiūno Jurgio, Kazimiero sūn., 40 m.
93. Maselio Kazimiero.
94. Maselskių Adolfinos,
95. Maselskių Petro.
96. Masionies Igno, Leonardo sūn., 26 m.
97. Masiliauskių Zvenislavos?
98. Mataržinskaitės Elenos, Prano duk., 18 m.
99. Matelio Jurgio, 34 m.
100. Matelio Jurgio, Domininko sūn., 22 m.
101. Matijauskių Anelės, Lauryno duk.
102. Matiliūnų Agotos, Roko sūnaus, 27 m.
103. Matiliūnų Onos, Juozo dukters, 67 m.
104. Matiliūnų Onos, Roko dukters, 24 m.
105. Matickių Veronikos.

Kunigų domeil

Gavau naują transportą: Patinų, Vaskuliumų, Ampulų, Kupkų, mažų kielikų, škaplierių ir ražančių. Didelis pasirinkimas arnotų, kapų, albių, komžų, stulų ir bursų.

A. PETRONIS,

Petrograde, Serpuhovskaja № 5, kv. 15. 282—6

Leonas Gilzėnis, iš Urvikių, Šiaulių apskr. buvęs Gružio dvare Panevėžio apskr., ieškau inžinieriaus Skripkaus, Brazausko, Stabulio, Ulinskienės iš Raseinių dvaro. Samokaičio, Androšūno kareivio ir kitų Vaskiečių, Linkaviečių bei Vieksniškių. Adresas: Petrograd, Sadovaja 46—16. 283—2

Juozas Valiūška ieškau sesers Uršulės Valiūskaitės iš Kražių par., Raseinių apskr. Adresas: r. Samara, Dvornickája ul., Государственный Конюшня. 268—1

Kazimieras NAVARAUSKIS ieškau brolių ir pažįstamų. Adresas: r. Ярославль, Романовская ул. 44. 269—2

Marijona Jakelaitienė iš Gaižėnų kaimo, Zapiškio par., Marijampolės apskr., ieškau sesers Katarios Milčiukės, kas žino prašau pranešti adresu: Витебск, Ново-Монастырский пер. 7. Литовский Комитет. 270—1

BLIUDNIK. ROZALIJA, Gulbinų vals., Panevėžio apskr. ieškau sūnaus Rapolo 44 m. su šeima. Adresas: Село Рамзай, Пензенской губ. 271—2

Petras Kučinskis, Vetsaulos vals., Bausko par., Kuršo gub. ieškau švogerio: Rapolo Bliudniko, Broniaus Andrijausko ir marčios Mortos Kunčėnės. Adresas: Село Рамзай, Пензенской губ. 272—2

KRIVICKAS Kazys iš Atesninkų, Simno par., Suvalkų gub. ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: деревня Блужинь волость Быховская-Высела, Воронежского уезда и губернии. 309—1

Antanas Andukavičius ieškau savo brolio Jokubo Ankudavičiaus iš Skriaudžių ir švogerio Sabo. Adresas: Ст. Ратамка, Минской губ. 274—1

M. ŠIUBEIKIENĖ, Igliaukos par., ieškau savo vyro. Adresas: Тамбовъ, Тезиковская 65. Литовский Комитет. 275—1

Kareivis ANTANAS JANULEVIČIUS ieškau savo tėvų, giminių ir pažįstamų Griškabūdiečių.

Kareivis JUOZAS GERDZIUNAS ieškau giminių ir pažįstamų Griškabūdiečių. Adresas: Невель, Вит. губ., 102 железнодорожная рота. 276—1

Juozas DAUGIRDA, ieškau brolio mokytojo Igno Daugirdos iš Balbieriškio. Adresas: Людиново, Жиздринского уезда, Калуж. губ., дер. Савино. 277—1

Kareivis J. MALIŠAUSKAS ieškau kunigo Mališausko, seserų motinos, ir pažįstamų. Adresas: г. Тифлис, ст. Навтаугъ, конский запас. 278—1

Mokytoja N. Balčiūnaitė iš Rygos, dabar gyvena: Струги-Вляя, Петр. губ., Псковская ул. Литовское училище. Prašau draugų ir draugių atsilipti. 326—1

Antanas BALČIUNAS iš Rygos, ieškau giminių ir pažįstamų iš Užpalių, Trumpolių, ir Juzės Povylaitytės-Barkovienės ir jos tėvų Povylaičių iš Rygos. Adresas: гор. Псковъ, дер. Гнилица, домъ Малышева. 327—1

Katarina Brudienė iš Kučėnų sod., Pabiržės val., ieškau dukterų: Onos, Elzbiotos, Ievos ir kitų savųjų. Adresas: Екатеринбург, Николаевский просп. 30. 328—1

Marijona Pridotkaitė iš Butkos, Skriaudžių par. ieškau brolio, sesers ir pažįstamų. Adresas: Тверь, 2-я Николаевская ул. № 18. 330—2

Juozas MULIARSKIS, sūnus Getro iš Seinų, Suv. gub., ieškau tėvų ir giminių. Adresas: Воронежъ, канцелярия Литовского Комитета. 299—1

Vaskevičius Juozas iš Punksko par., Suv. gub., ieškau savo motinos Emilijos. Adresas: гор. Воронежъ. Литовский Комитет. 300—1

Vaičiulis Juozas iš Kuršėnų miest. ieškau sesers Pranciškos Labunkienės iš Lunkštučių Balčiūnų ir pažįstamų. Adresas: гор. Воронежъ. Литовский Комитет. 301—1

KAZYS NAUJOKAS iš Marijampolės, Suv. gub., ieškau giminių ir pažįstamų. Atsiliepkite r. Воронежъ, Кальцовская ул. 11 (саножная). 302—1

KUOGA Antanas, Antano sūn., iš Betygalos par., Kauno gub., ieškau brolių Aleksandro ir Juozo. Adresas: гор. Воронежъ, Б. Алексеевская ул. 49. 303—1

KOSTECKIS JONAS iš Daugėnų Kauno gub., ieško brolio Jurgio Vasiliausko ir giminių. Adresas: Воронежъ, Попово Рыночная ул. д. 13. 304—1

GILIENĖ Barbora iš Pailių, Šiaulių parap., Kauno gub., ieškau sūnų Vinco 23 metų ir Jono 17 m. Adresas: гор. Воронежъ. Литовский Комитет. 305—1

Jurevičius Simonas iš Pelėdiškių, Tryškių par., Kauno gub., ieškau tėvų ir Jono Sereikio. Adresas: гор. Воронежъ, Кольцовская ул. д. 78. 306—1

KVETKAUSKAS Kazys iš Žuvų dvaro, Tytuvėnų parap., Kauno gub., ieškau dukterų Stepanijos ir Onos. Adresas: гор. Воронежъ, Кольцовская ул. д. 78. 307—1

O. KAČERGIENĖ iš Igliaukos par. ieškau dukterų. Adresas: г. Тамбовъ, Тезиковская 65. Литовский Комитет. 273—1

GRISIUS Antanas, Petro sūnus iš Žuvų dvaro, Titavėnų parap., Kauno gub. ieškau tėvų. Adresas: гор. Воронежъ, Кольцовская ул. д. 78. 308—1

Augustas KAVALIAUSKAS, Kalvarijų parap. ieškau žento Jurgio Naujoko su žmona. Kas žino apie juos, prašau pranešti: Петроградъ, Тосина ул. № 85, кв. 2. 287—1

Jokūbas Lašinius iš Mintaujos ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Саратовъ, Александровская ул. № 31. Контора Нотариуса. 288—1

Povilas ŽILVITIS iš Dabsiūnų kaimo, Smilgių val., ieškau tėvelių, brolių, giminių ir pažįstamų. Adresas: Петроградъ, 4-я рота № 8, кв. 8. 289—2

Stanislovas MIRONAS iš Šeduvos miesto, ieškau tėvelių, giminių ir pažįstamų. Петроградъ, ГлазОВАЯ ул., д. 24—6. 296—2

Albinas Paškauskas kareivis iš Alvito, Suv. g., ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Петроградъ, запасная бронированная автомобильная рота, Владимирский пер. Школа шоферов № 16. 297—2

Antanas URBONAS kareivis iš Panevėžio ieškau tėvų, brolio, Marijonos Guogaitės, švogerio Juozo Andreliūno ir sesers Emilijos. Adresas: Петроградъ, 3-я Рождественская ул., Калашинский пр. 4—31, кв. 15. 278—1

IEVA VAIVOD, Veiverių valsč., Marijamp. apskr., Suv. gub., ieškau savo motinos, Magdalenos Kopitės, brolio Petro Valentavičiaus ir pusbrolio Petro Paršaičio. Atsiliepkite: Село Рамзай, Пензенской губ. 263—1

Jokūbas ILANIS ieškau žmonos Onos su dukterimis Natalija ir Apolonija ir sūnum Bronislovu. Adresas: г. Екатеринбург, Николаевский пер. 20. Литовский Комитет. 264—1

Antanas ŽUKAUSKAS, ieškau savųjų: Ст. Довидовка, Ворон. губ., село Тресерувка. 265—1

Juozas KASNOVSKIS ieškau savo žmonos Elenos Kasnovskienės iš Telsių apskr., Kauno gub. ir pažįstamų. Adresas: г. Екатеринбург, Новое Кадлаки, д. Тихонова № 52. 266—1

SIMONAS RIMKUS ieškau savo dukters Emilijos 24 m. iš Reitavo sod., Raseinių aps. Adresas: ст. Умкин, Никол. ж. д., дача Никольского, 1 Краенорокский пер. 267—1

Jurgis Krisiūnas iš Kirbulių sod., Biržų parap. ieškau žento Martyno Balčiūno su žmona Ona iš Stokūnų, Biržų par. 2

Vincas Grigaravičius iš Bazorų okolicos, Alytaus par. ieškau žento Prano Razausko su žmona Ona iš Kalesninkų k. Alytaus par.

Katrė Krisinskienė iš Ciulių Radviliškio par. ieškau žento Petro Eiduko su žmona Ona iš Pučekalnio, Radviliškio parap.

Elzbieta Dilienė iš Svidžių k., Sosto par. ieškau Jurėnienės su dukterimis Emilija ir Marijona ir Emilijos Dilienės.

Adresas visų keturių vienas: Моква, Село Богородское, Леонтьевский пер. д. № 7—9, кв. 1. 281—2

Jonas GAIŽUTIS, Paškonų sod., Lydokių parapijos (gyvenęs Rygoje) ieškau brolių, sesers ir švogerkos. Atsiliepkite: Тверь, Р.-Католический мост. 181 3